

ЗДІЙСНЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНО-ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ В МЕТОДИЧНІЙ РОБОТІ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Про необхідність роботи з педагогічними кадрами на засадах індивідуально-диференційованого підходу неодноразово йшлося в педагогічній пресі. Однак технологія такої співдії висвітлювалася недостатньо. Це викликало чимало запитань у керівників та методистів різного рангу. Розробляючи власну технологію співпраці з педагогічними кадрами на засадах індивідуально-диференційованого підходу, ми взяли за основу досвід роботи методиста ДНЗ № 31 м. Костянтинівка Донецької області Корневої О. [3].

У ході дослідницько-експериментальної роботи ми спиралися на те, що методична служба ДНЗ має доводити до педагогів інформацію про результати наукових досліджень у галузі педагогіки та психології, теорії та методик навчання і виховання дітей, про нові освітні технології та методи педагогічного впливу. Ми помітили і те, що довільний потік інформації, на жаль, не дає бажаної результативності в оптимізації роботи з кадрами.

Для інтенсифікації методичної роботи на засадах диференційованого підходу ми індивідуально добирали її зміст для кожної групи вихователів (майстри, пошуковці, початківці, предметними).

Щоб досягнути поставленої мети, ми визначили конкретні етапи:

1. Діагностика.
2. Система (розробка засобів впливу на кожну групу вихователів).
3. Інформація (збирання, систематизація, навчання вихователів).
4. СВС («Сам вдосконалюй себе») – самоосвіта.
5. СОС («Сам оцінюй себе») – критичний самоаналіз власної діяльності.
6. Творча підтримка (підтримка «ключових» педагогів).
7. Презентація (обговорення та ухвалення рішення на педагогічній раді).

Усі ці етапи були складовими таких модулів диференційованої роботи: діагностичного; організаційного; практичного; узагальнюючого (див. схема 2).

Спробуємо розкрити зміст кожного модуля індивідуально-диференційованого підходу в методичній роботі та його етапи.

Модуль II. Організаційний.

Етап: система. Сюди ми віднесли перелік дій методиста, обов'язкових у роботі з «Майстрами», «Пошуковцями» та «Початківцями», визначили мету і термін її досягнення. Вважали за раціональне виділити в системі ще одну категорію педагогів – «Предметники» (музкерівник, фізінструктор, логопед, керівники гуртків за інтересами, психолог,

керівник образотворчою діяльністю дітей тощо).

Етап: інформація. Цей етап ми згрупували у два: методичний комплекс та інформаційний пакет. До методичного комплексу входили засоби надання інформації, доведення актуальності мети та шляхів її досягнення (форми роботи з вихователями індивідуально-диференційовані). Інформаційний пакет включав засоби збирання та узагальнення інформації, доведення її до вихователів (документація, періодичні видання, література, наочність та ін.)

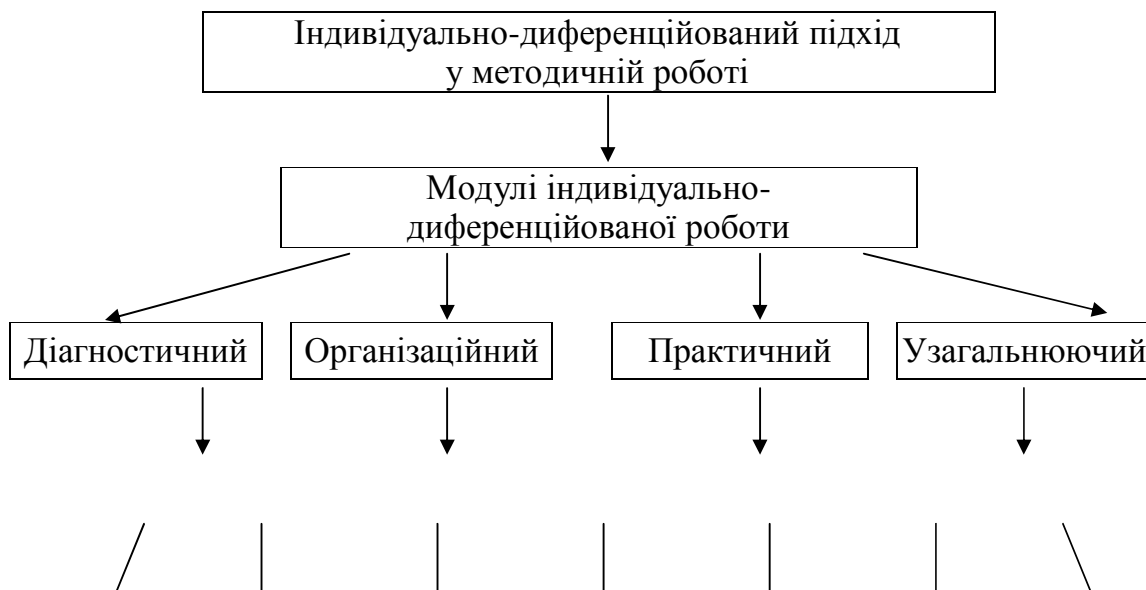
Модуль III. Практичний.

Етап: самоосвіта. Тут ми передбачували самостійне поглиблення вихователем (під керівництвом методиста) своїх теоретичних знань та практичних умінь і навичок. Застосовувалися такі прийоми роботи: інтерв'ю, коригування планів самоосвіти, заохочення).

Етап: самоаналіз. На цьому етапі ми намагалися навчити вихователів отримувати задоволення (насолоду, втіху) від власної праці. Ми надавали допомогу в оволодінні вмінням самокритично аналізувати власну діяльність. Під час перевірок, методичних тижнів вихователям надавалася змога коментувати враження від власної роботи, відповідати на запитання аналогічних анкет, критикувати, визначати шляхи подолання недоліків.

Етап: творча підтримка. Основна увага приділялася роботі з «ключовими» педагогами, спрямованій на стимулювання їхнього творчого потенціалу. Провідними рисами «ключового» педагога (це можуть бути не лише «майстри», а й інші професійні категорії вихователів) ми вважали такі: хоче працювати творчо; звертається за допомогою у створенні власних творчих проектів; ініціативний, прагне працювати ефективно; відповідальний; легко і приємно спілкується, оптиміст, швидко оволодіває інноваціями.

При цьому ми визначили засоби підтримки таких педагогів. Це – творчий час у групі; частіше спілкування (не менше одного разу на три дні); спільний аналіз результатів, оголошення в колективі; презентація досвіду «Місто майстрів» тощо.

Етапи індивідуально-диференційованого підходу

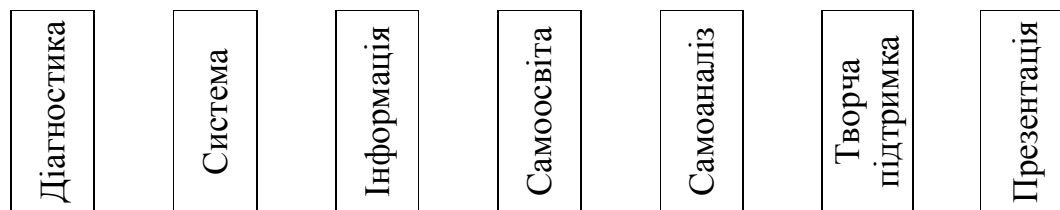

Схема 2. Модель індивідуально-диференційованого підходу в методичній роботі

Модуль IV. Узагальнюючий.

Етап: презентація. Педагог на педраді ознайомлював колег із результатами своєї праці: тут його діяльності давалася оцінка та ухвалювалося рішення щодо виконання поставлених завдань.

У ході вищезначеної роботи нам вдалося розробити модель організації індивідуально-диференційованої роботи з кадрами та схему вивчення роботи педагога, який атестується.

Список використаних джерел

1. Єрмола А. М. Організація науково-методичної роботи в районі на діагностичній основі / А. М. Єрмола // Освіта і управління. – 1997. – Том 1. – № 4. – С. 48–52.
2. Жерносек І. П. Науково-методична робота відділу освіти. Із досвіду роботи Києво-Святошинського районного відділу освіти Київської області: посібник з проблем управління / І. П. Жерносек // Рідна школа. – 1997. – № 7–8. – С. 31–50.
3. Корнева О. Диференційований підхід у методичній роботі / О. Корнева // Палітра педагога. – 2003. – № 4. – С. 28–29.

Методичні аспекти реалізації Базової програми розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі» / О. Л. Кононко, З. П. Плохій, А. М. Гончаренко [та ін.]. – К.: Світич, 2009. – 208 с.